

URZĄD PATENTOWY

B 63h 16/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22194.

Kl. 65 f², 14.

Brunon Śladek
(Chorzów, Polska).

Wiosło uruchamiane mechanicznie.

Zgłoszono 8 listopada 1934 r.

Udzielono 25 września 1935 r.

Znane napędy statków wodnych zapomocą kół lub śrub są urządzeniami zbyt kosztownymi i nieekonomicznymi. Niniejszy wynalazek dotyczy wiosel mechanicznych i odznacza się prostą i taną konstrukcją i jest o wiele ekonomiczniejszy, aniżeli wyszczególnione napędy, ponieważ cały mechanizm, poruszający wiosła, wynosi 10% tonnażu statku. Dla ruchu wstecz należy odpowiednio przekręcić trzony wiosel z obu stron statku, przyczem podczas tej czynności łopatki wiosel muszą być wyprostowane w stosunku do ich trzonów, dla ruchu zaś statku w bok należy przekręcić trzony wiosel tylko jednej jego strony. Na rysunkach dla przykładu przedstawiono wiosła według wynalazku. Fig. 1 przedstawia połączenie wiosel mechanicznych, fig.

2 — rzut poziomy połączenia wiosel mechanicznych, fig. 3 — widok połączenia wiosel mechanicznych, osadzonych z tyłu statku, fig. 4 — widok z boku odmiany wiosel mechanicznych, fig. 5 — widok z góry tej odmiany wiosła, fig. 6 — widok z boku wiosła ze złożonymi łopatkami, fig. 7 — widok wiosła z rozłożonymi łopatkami, fig. 8 — rzut poziomy wiosła mechanicznego. Wiosła mechaniczne według wynalazku są uruchamiane zapomocą wału *a* pojedynczo lub podwójnie wykorbionego i napędzanego zapomocą wiatraka lub silnika parowego lub spalinowego, korb *b*, wodzideł *c*, do których są przymocowane podwójne cięgła *d* wiosel, łączące się pierścieniami uchwytemi *e* z łopatkami *f* wiosel mechanicznych. Oś obrotu łopatek znajduje się na

zewnątrznych końcach nieruchomych trzonów g , których drugie końce znajdują się wewnątrz statku i są zaopatrzone w ręczki h lub inne narzędzia, zapomocą których można je obracać o 180° . Łopatką f składa się z dwóch ruchomych połówek i , osadzonych zapomocą zawias na nieruchomych nożach j . Połówki łopatki rozwierają się w ten sposób, że jedna jej połówka podnosi się do góry, a druga opada w dół o 90° , w którym to położeniu natrafiają na grzbiet noża j , nie pozwalający na dalsze ich rozwarcie się. Zawiasy k łopatki są zaopatrzone w oporki l , służące do ograniczenia ruchu jej połówek ponad 90° . Łopatki wiosła o odmiennej konstrukcji według wynalazku obracają się w nieruchomych trzonach g_1 , wysuniętych z łodzi do wody i rozwidlonych. Trzony g i g_1 są rozmieszczone w ten sposób, że wiosła w czasie wykonywania pracy wzajemnie nie zaczepiają o siebie; rozdwojony trzon g_1 tworzy rodzaj szczęk, między którymi są umieszczone łożyska m , na których łopatką wykonywa obrót w płaszczyźnie poziomej. Przy poruszaniu wiosłem naprzód i zpowrotem łopatki f otwierają się przy ruchu w jednym kierunku, a przy ruchu w drugim kierunku zamykają się wskutek naporu wody. W położeniu otwartem łopatką stawia wodzie opór i wykonywa pracę, natomiast w położeniu zamkniętem przecina ostrzem wodę. Wodzydła c i s , wychodzące pośrodku między trzonami g i g_1 , są napędzane z wnętrza statku. Przy wysuniętych całkowicie ze statku wodzidłach c i s łopatki f zajmują położenie na przedłużeniu własnego trzonu g i g_1 . W tem położeniu skutecznia się zmianę położenia łopatek dla ruchu wstecz lub wbok po uprzednim wyjęciu zatyczki przez obrócenie trzonów g i g_1 o 180° dookoła ich osi. Podczas obrotu trzo-

nów g i g_1 należy łopatki ustawić na przedłużeniu ich trzonów.

Do poruszania statku wystarczy jedna para łopatek f ; druga para łopatek służy do szybszej jazdy.

Wiosła, uruchomiane mechanicznie, umieszcza się z przodu lub z tyłu statku, albo równocześnie i z przodu i z tyłu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wiosła uruchomiane mechanicznie i służące do poruszania statków wodnych, znamienne tem, że wodzydła (c), osadzone na wykorbionym wale, są połączone zapomocą podwójnych cięgieł (d, d_1) z pierścieniami uchwytowymi (e) łopatek (f), które obracają się dookoła osi osadzonych na końcach nieruchomych trzonów wiosła.

2. Wiosła według zastrz. 1, znamienne tem, że ich trzony (g) dają się obracać o 180° i są tak rozmieszczone, że łopatki nie zaczepiają o siebie.

3. Wiosła według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że pierścienie uchwytowe (e) są tak połączone z łopatkami, iż pozwalają na obrót trzonów (g) wiosła o 180° .

4. Wiosła według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że każda łopatką składa się z dwóch dających się obracać połówek, osadzonych zapomocą zawias na nieruchomym nożu, przyczem zawiasy łopatki są zaopatrzone w oporki (l), ograniczające rozwarcie się połówek łopatki do 180° .

5. Odmiana wiosła według zastrz. 1, znamienna tem, że nieruchomy trzon wiosła, wystający do wody z kadłuba statku, jest rozwidlony i posiada łożysko, w którym łopatką wykonywa obrót w płaszczyźnie poziomej.

Brunon Śladek.

